

[Grethe Fenger Møller]

ønsker sig: et totalt forbud mod eksklusivaf-taler.

Bjørn Elmquist (V):

Med hensyn til de 3 ændringsforslag, der er stillet, 2 i betænkningen og ét uden for betænkningen, skal jeg komme med nogle få kommentarer om, hvordan vi fra venstre forholder os til dem, og hvorfor vi tillægger dem betydning.

Der er for det første spørgsmålet om at udvide beskyttelsen mod afskedigelse på grund af foreningsforhold, hvor vi foreslår, at stk. 2 og 3 i § 2 udgår. Vores bevæggrund for at støtte det hænger sammen med, at vi finder det at gøre en menneskerettighed og beskyttelsen mod krænkelser deraf afhængige af, om der foreligger bristede forudsætninger, noget besynderligt. Lad os nu tænke os en krænkelse af yringsfriheden f. eks. Man kunne godt forestille sig, at en person i en given situation accepterede et indgreb i sin yringsfrihed og så på et senere tidspunkt fik lyst til at trække sin accept af dette indgreb tilbage. Så mener vi, at vedkommende fuldt ud har ret til at påberåbe sig sin ubegrænsede yringsfrihed.

Det samme her. Hvis en er blevet ansat i en virksomhed og ved ansættelsen var medlem af en given fagforening og vedkommende så undervejs får lyst til at melde sig ud, skifter mening og ikke længere vil acceptere en binding i den henseende, så mener vi, at det ikke skal give virksomhedsejeren eller -ledelsen ret til at afskedige vedkommende. For os at se er det forkert at hænge det, om man vil give beskyttelse for en menneskerettighed, op på hele forudsætningslæren. Det er baggrunden for, at vi sammen med andre stiller dette ændringsforslag.

Det næste i betænkningen er spørgsmålet om en stramning af sanktionerne, og dér var vi jo under førstebehandlingen inde på, at det var en noget »slatten reaktion« - jeg tror, det var det udtryk, jeg anvendte i hvert fald - på en overtrædelse af en menneskeret at kræve en kompensation på op til 39 ugers løn, og derfor kan vi da støtte den stramning, som her er foreslået.

Endelig kan jeg om kristeligt folkepartis ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen, sige, at det støtter vi fra venstres side.

Alt i alt må vi nok fastholde, at hvis dette lovforslag vedtages, er der tale om et meget, meget beskedent skridt i retning af en sikring af det, man kalder den negative organisationsfrihed. Det giver kun beskyttelse i selve afskedigelsessituationen. Der er intet som helst i retning af at hjælpe folk til at være sikre på at kunne få en ansættelse på trods af faglige organisationsforhold.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg skal lige kort redegøre for CDs stilling til dette lovforslag og sige, at jeg helt kan tilslutte mig både fru Grethe Fenger Møllers og hr. Bjørn Elmquists udtalelser. Vi vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet, også kristeligt folkepartis, og selvfølgelig for lovforslaget.

Vi mener, at det er et lille skridt i den rigtige retning, selv om det ikke helt dækker det, vi kunne ønske.

Waldorff (VS):

Jeg vil først sige, at vi selvfølgelig tager afstand fra både kristeligt folkepartis ændringsforslag og de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen.

Så vil jeg specielt sige om ændringsforslag nr. 2, at det er jo utroligt, at når det drejer sig om at svække mulighederne for, at fagbevægelsen kan indgå eksklusivbestemmelser, så kommer hele kleresiet, inklusive de radikale, og siger: her skal vi sandelig have en bedre beskyttelse af folk, arbejdsgiverne skal ikke slippe med 39 ugers lønstatning, de skal betale 78 ugers erstatning. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om det så også er i overensstemmelse med det radikale retsind f. eks. at være med til at gennemføre en bedre beskyttelse af tillidsfolk eller af sikkerhedsrepræsentanter. Er det sådan, at det kun har interesse at beskytte menneskerettighederne, når det samtidig er noget, der angriber fagforeningernes muligheder for at kæmpe for løn- og arbejdsforhold, og at man bestemt ikke vil kalde det menneskerettigheder eller lægge sig i selen for at forsvare de rettigheder, som f. eks. er knyttet til arbejderes liv og levned? Er det ikke rigtigt, at i de situationer er det faktisk arbejdsgiverinteresserne, man forsvare? Vi havde denne diskussion også ved første behandling, og det, jeg fandt ud af, var, at de radikale ikke er inter-